

בחינת אבא נסתרת ונעלמת ואינה עומדת לשאלה קודם שהוציא אבא את
אמא וזו"ן

מִי מָנָה עֶפְרַיִם יַעֲקֹב וּמִסְפָּר אֶת רוּבֵעַ יִשְׂרָאֵל. (מי) הֲהוּא
נִקְדָּה עֲלָא רִישָׁא וְגִזְעָא וְשְׁבִילָא, בחינת אבא שהיא נקודה

העליונה הכוללת ראש וגזע ושביל שהם בחינת חב"ד שבו והם באות י' דהוי"ה שיש בה ג'
קוצין כנגד ג' בחינות אלו **בְּטַמִּירוֹ אִיהוּ וְלֹא קִיַּמָּא לְשִׁאלָא לְבַר**

היא נקודה נסתרת ונעלמת ואינה עומדת לשאלה "מי" קודם שהוציא אבא את אימא וזו"ן.
אֲבָל מאמתי היא עומדת לשאלה וגילוי **מִשְׁעֵתָא דְּשֹׁאֲרֵי לְאַתְּבִנָּא**

וְלַמַּעֲבָד הֵיכְלָא בְּרִעוּתֶיהָ משעה שנקודת אבא התחילה להבנות ולעשות
היכל ברצונו כי בתחילה בנה את אימא ונעשית לו היכל והוא מתלבש בה, **וְאַתְּרֵי**

מִי ואז הם נקראים מ"י כי אות המ' היא אימא ואות ה' היא אבא המתלבש בה ונקראים
ביחד מ"י, **שֹׁאֲרֵי לְאַתְּבִנָּא, דִּיּוֹקְנָא, דִּילִיָּה מִמֶּשׁ** ושוב התחיל

לבנות את ז"א שהוא דיוקן שלו ממש שהוא בחינת זכר ובסוד מ"ה שמו ומ"ה שם בנו.
אֲפִיק נֻקְבָּא דִּילִיָּה, בְּדִיּוֹקְנָא דְּאַמִּיָּה ואח"כ הוציא את הנוק'

בדיוקן אימא שהיא בחינת נקבה.

אור הרשב"י

האות רומזת, והרמח"ל בקל"ח פתחי חכמה פתח כב ביאר סוד זה על מתכונתו ע"ש.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

"מי" שהם או"א "מנה" היינו הזמין את המלכות שהיא בחינת "עפר" ונתנה מתנה ל"יעקב" שהוא בחינת ז"א

מֵאִי מִי ומהו שאמר בלעם "מי" מנה עפר יעקב על מי מרמז תיבת 'מי' **דָּא רִישָׁא וְגִזְעָא וְשִׁבְלָא**. (י') ומשיב שהוא מרמז לאות י' שהיא בחינת הראש והגזע והשביל שהם חב"ד דאבא **וְאֶתְפָּשֵׁט לְאֶתְבְּנָאָה בְּפִשְׁטוֹ דְּחֵדֵּר הַיְכָלָא** והיא נתפשטה להבנות ולהתלבש בהיכל אחד שהוא אימא הנעשית לו היכל והיא בחינת אות ה' ראשונה דהוי"ה, **לְתַרְיִן סְטָרִין בְּאֵנִי** ואבא בנה לשני צדדים כי מלבד מה שבנה את אימא בנה גם את ז"א ונוק', וזה שאמר **וְאֵתְּ עַל גַּב דְּאַפִּיק לְיִשְׂרָאֵל דְּאִיהוּ ו'** אע"פ שבנה את ז"א שהוא בחינת אות הו' דשם הוי"ה **אִוְף הַכִּי אַפִּיק לְנוֹקְבָא דִּילִיָּה בְּחֵדָא, וְאִזְמְנָה לְגַבִּיהָ** כך גם הוציא את הנוק' דז"א כאחד עם ז"א והזמין והכינה אצלו להיות פב"פ עימו והיא בחינת ה' אחרונה דהוי"ה. **מָנָה, בְּמָה דָּאֵתְ אָמֹר** ומה שאמר מי "מנה" הוא מלשון הזמנה ומלשון מתנה וכמו שכתוב (דניאל א) **וַיִּמָּן לָהֶם הַמֶּלֶךְ** דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו וכו' שהוא מלשון שהמלך הזמין להם את האוכל (אסתר ט) **וּמִשְׁלֹחַ מָנוֹת**. ומשלוח זה הוא מתנה שנותן איש לרעהו **יְהִי לִיָּה נְבוֹבָא רַב וַיְקִירָא, וְאַפִּיק לָהּ בְּחֵדָא מְנִיָּה** לפי שאבא נתן לז"א מתנה גדולה ויקרה והוציא לו את הנוק' כאחד בסוד דו פרצופים מתוך אימא. **בְּהֵוֹא פִּשְׁטוֹ דְּאֶתְפָּשֵׁט אַפִּיק תְּרוּוֹיָהּ בְּחֵדָא**, (בְּנוֹנָא דָא פֶּשׁוּט לְהֵקָא וּלְהֵקָא, אַפִּיק בְּרָא וּבְרֵתָא בְּרַגְעָא חֵדָא, וְעַל דָּא שְׁמַיִם וְאַרְץ בְּרַגְעָא חֵדָא אֲתַבְּרִיאוּ בְּחֵדָא) **בְּשַׁעְתָּא חֵדָא** ובאותה התפשטות שנתפשט תוך אימא לבנותה

הוציא את זו"ן כאחד בפרצוף אחד בשעה אחת כי זו"ן יצאו בתחילה יחד פרצוף אחד וכותל מפריד ביניהם ואח"כ ננסרו ובאו פב"פ וזהו פירוש הפסוק "מי" שהם או"א "מנה" היינו הזמין את המלכות שהיא בחינת "עפר" ונתנה מתנה ל"יעקב" שהוא בחינת ז"א.

שיעור היסוד הוא רבע משיעור מדת התפארת ואת כל זה הוציאו או"א שהם בחינת מ"י

וּמִסְפָּר אֶת רוֹבַע יִשְׂרָאֵל, רוֹבַע יִשְׂרָאֵל רָזָא דָא בְּגִינָךְ
 רַבִּי אֶתְמָסָר סוד פסוק זה נמסר בשבילך רבי שמעון, וְכַאֲחֵ
 חוֹלְקָךְ אֲשֶׁרִי חִלְקָךְ. רוֹבַע יִשְׂרָאֵל, רְבִיעִית, מִן מְדִידוֹ
 דְּיִשְׂרָאֵל, אֵיהּוּ בְרִית. וסוד רובע ישראל היינו ספירה רביעית ממדת ישראל
 כי מדת ישראל היא התפארת והיא ספירת היסוד אֲמָאִי אֶקְרִי רוֹבַע ומפני מה
 היא נקראת רובע. אֵלָא שִׁיעוּרָא דְּגוּפָא אַרְבַּע בְּרִיתוֹת הֵי
 בְּשִׁיעוּרָא דִּילֵיהּ מפני שספירת התפארת היא כגודל ארבע ספירות של יסוד
 והיא פי ארבע ממנו. וּבְרִית רוֹבַע אֵיהּוּ בְּשִׁיעוּרָא דְּמְדִידוֹ
 דְּגוּפָא ונמצא ששיעור היסוד הוא רבע משיעור מדת התפארת. כִּלָּא אֶפִּיק
 מִי ואת כל זה הוציאו או"א שהם בחינת מ"י. (ע"כ).

כאשר מגיע הבוקר אז מדת החסד הנקראת בוקר מתעוררת בעולם ואז הוא זמן
 רצון להכל ולעשות טוב לכל העולם ואז הוא זמן תפילה להתפלל לפני השי"ת
 רַבִּי אֶלְעָזָר הָהּ אָזִיל לְמַחְמֵי לְרַבִּי יוֹסִי חָמוּי רַבִּי
 אָבָא וְחִבְרוּי אָזְלוּ עִמֵּיהּ. רבי אלעזר היה הולך לראות את רבי

יוסי חמיו והיו הולכים איתו רבי אבא והחברים פָּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר,
 (תהלים ה) יְהוָה בִּקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי בִּקֵּר אַערוֹךְ לךְ וּאֲצַפֶּה וְגו'.
 יְהוָה בִּקֵּר מֵאִי בִּקֵּר לְמָה אָמַר בִּקֵּר וְכִי רַק בִּבְקֵר יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלוֹ וְלֹא
 בְּשֹׂאֵר הָעִיִּתִים בְּיוֹם. אֲלֹא דָא בִּקֵּר דְּאַבְרָהָם, דְּאַתְרָא בְּעָלְמָא
 אֵלֹא כּוּוֹנֵת דּוֹד הַמֶּלֶךְ עַל מִדַּת הַחֶסֶד שֶׁל אַבְרָהָם הַמַּתְעוֹרֶרֶת בְּבוֹקֵר כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב.
 וְכִתְיִב, (בראשית כב) וַיִּשְׁכֶּם אֲבִרָהָם בַּבֹּקֶר. דְּהָא כִּד אֲתִי
 צִפְרָא, הֵהוּא בִּקֵּר אֶתְרָא בְּעָלְמָא כִּי כַּאֲשֶׁר מְגִיעַ הַבוֹקֵר אִז מִדַּת
 הַחֶסֶד הַנִּקְרָאֵת בּוֹקֵר מִתְעוֹרֶרֶת בְּעוֹלָם, וְהוּא עֵידֵן רַעּוּא לְכֻלָּא,
 וְלִמְעַבְד טִיבוּ לְכָל עָלְמָא, לְזַפְּאִין וּלְחִיִּיבִין וְאִז הוּא זְמַן
 רַצוֹן לַחֲכַל וּלְעִשׂוֹת טוֹב לְכָל הָעוֹלָם בֵּין לְצַדִּיקִים וּבֵין לְחוֹטְאִים. וְכִדִּין עֵידֵן
 צְלוּתָא הוּא, לְמַצְלִי קַמִּי מְלָכָא קַדִּישָׁא וְאִז הוּא זְמַן תְּפִלָּה
 לַהֲתַפְלֵל לִפְנֵי הַשֵּׁי"ת.

בשעת הבוקר כל החולים מוצאים מנוחה וזה הזמן להתפלל עליהם
 וְעַל דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּאַתִּי צִפְרָא, כָּל אֵינּוֹן אִסְרִי
 מְלָכָא, אֲשַׁבְּחוּ נִיחָא וְלִכְּן בְּשַׁעֲתָא שְׁבָא הַבוֹקֵר כָּל הַחוֹלִים
 הַמְרוּתָקִים לְמִיתָתָם כַּאֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ הוֹקֵל מַעֲלִיהֶם חוֹלִיִּים וּמוֹצֵאִים מִנּוּחָה, עֵידֵן
 צְלוּתָא אִיהוּ עֲלִייהוּ וְזֶה הַזְמַן לַהֲתַפְלֵל עֲלֵיהֶם. וְכָל שְׁכֵן אֵינּוֹן
 דְּתִיבִין בְּתִיבָתָא, וּבְעָאן בְּעוֹתְהוֹן לְקַמִּי מְלָכָא
 קַדִּישָׁא. וְכָל שֶׁכֵּן אֵלּוֹ שֹׁשְׁבִים בְּתִשׁוּבָה וּמִתְפַּלְלִים עַל צָרֵכֵיהֶם וּרְפוּאָת נַפְשָׁם לִפְנֵי